

Sag C-16/24 [Sinalov] ¹**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

11. januar 2024

Forelæggende ret:

Sofiyski gradski sad (byretten i Sofia, Bulgarien)

Afgørelse af:

11. januar 2024

Straffesag mod:

YR

WV

AN

WY

Hovedsagens genstand

Kompetencekonflikt mellem en national dommer og dennes administrationschef vedrørende den måde, hvorpå det princip om tilfældig udvælgelse, der gælder i medlemsstaten, skal anvendes ved tildelingen af retssager. Overholdelse af princippet om dommernes uafhængighed som et udtryk for retsstatsprincippet, når ordningen med tilfældig tildeling af retssager fortolkes og anvendes på en sådan måde, at det ikke er tilladt for en national dommer selvstændigt at vurdere, om denne har kompetence til at behandle en straffesag, som han er blevet tildelt af administrationschefen, hvilket har haft den konsekvens, at der – efter at denne dommer uden samtykke fra administrationschefen har henvist sagen direkte til en anden dommer ved samme domstol på grund af kompetencen, og denne anden dommer har antaget sagen til behandling og, ligeledes uden samtykke fra administrationschefen, har fundet det nødvendigt at høre sagens parter om spørgsmålet om hans kompetence til at behandle sagen – er blevet indledt en

¹ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

disciplinærsag mod de to nationale dommere for skade på retsvæsenets omdømme og tilsidesættelse af tjenestepligten.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkning af EU-retten – artikel 267 TEUF

Præjudicielt spørgsmål

Er det foreneligt med artikel 19, stk. [1, andet afsnit] TEU og chartrets artikel 47, at en national lov, der som et princip i retsplejen fastsætter en tilfældig udvælgelse blandt dommerne med henblik på at fastlægge, hvem af dem, der skal behandle og træffe afgørelse i en straffesag, fortolkes således, at hvis der er tvivl om, hvorvidt dette princip er blevet tilsidesat i forbindelse med en sag, der allerede er blevet tildelt af administrationschefen, så skal denne tvivl afklares således,

1. at der er tale om et retsligt spørgsmål og endvidere, at den domstol, der behandler sagen – også efter høring af parterne og i appelsagen – træffer afgørelse, eller
2. at der er tale om et administrativt spørgsmål, og at kun administrationschefen har beføjelse til at foretage denne vurdering,

og desuden fortolkes således, at hvis den dommer, der har fået sagen tildelt, er af den opfattelse, at det i overensstemmelse med det omtalte princip er en anden dommer, der bør behandle sagen, og henviser sagen til denne dommer, og den anden dommer, der har modtaget sagen, beslutter først at høre parterne i en kontradiktorisk procedure og derefter at træffe en selvstændig afgørelse om sin egen kompetence, så begår disse to dommere en disciplinær forseelse, idet de ved deres adfærd skader retsvæsenets omdømme og tilsidesætter deres officielle pligter?

Anførte EU-retlige forskrifter og Domstolens praksis

Traktaten om Den Europæiske Union (herefter TEU), navnlig artikel 19, stk. 1, andet afsnit

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret), navnlig artikel 47

Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT 2008, L 300, s. 42)

Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i straffbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor (EUT 2004, L 335, s. 8)

Dom af 15. juli 2021, Kommissionen mod Polen (Disciplinærordning for dommere), C-791/19 R, EU:C:2021:596

Dom af 20. april 2021, Repubblica, C-896/19, EU:C:2021:311

Dom af 19. november 2019, A.K. m.fl. (Den øverste domstols disciplinærafdelings uafhængighed), C-585/18, C-624/18 og C-625/18, EU:C:2019:982

Dom af 2. marts 2021, A.B. m.fl. (Udnævnelse af dommere ved den øverste domstol – søgsmål), C-824/18, EU:C:2021:153;

Dom af 5. november 2019, Kommissionen mod Polen (De almindelige domstoles uafhængighed), C-192/18, EU:C:2019:924;

Dom af 24. juni 2019, Kommissionen mod Polen (Den øverste domstols uafhængighed), C-619/18, EU:C:2019:531).

Nationale forskrifter

Nakazatelno-protsesualen kodeks (strafferetsplejelov), navnlig artikel 42, stk. 2, artikel 44, stk. 1, og artikel 258

Zakon za sadebnata vlast (lov om retssystemet), navnlig artikel 9, stk. 1, artikel 86, artikel 109, artikel 307, stk. 2, artikel 308, artikel 327 samt artikel 360b, stk. 1 og 6.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Der har siden den 30. oktober 2014 verseret en straffesag ved Spetsializiran nakazatelen sad (særlig domstol i straffesager, Bulgarien) mod fire personer for deltagelse i en organiseret kriminel gruppe med det kriminelle formål at begå skatte- og afgiftslovovertrædelser – manglende betaling af moms. De formodede kriminelle handlinger fandt sted mellem januar 2008 og den 27. marts 2012.
- 2 Straffesagen blev tildelt dommer Ivo Hinov ved en computerbaseret procedure til tilfældig udvælgelse blandt alle dommerne. Sagen blev behandlet ved en afdeling med to lægdommere. Da en af lægdommerne afgik ved døden i 2021 og under hensyntagen til princippet om dommerkollegiets uforanderlighed traf dommer Ivo Hinov (herefter »dommer Hinov«) den 19. oktober 2021 afgørelse om at lade sagen starte forfra.
- 3 Den 27. juli 2022 blev Spetsializiran nakazatelen sad (særlig domstol i straffesager) opløst, og sagen blev af kompetencemæssige årsager henvist til Sofiyski gradski sad (byretten i Sofia, Bulgarien). Dommer Hinov blev også

genindsat som dommer ved denne domstol, hvor han for tiden bestrider dette hverv.

- 4 Den 4. august 2022 anvendte administrationschefen for afdelingen for straffesager ved byretten i Sofia mekanismen for tildeling af sager ved at anvende princippet om tilfældig udvælgelse blandt alle domstolens dommere. Dommer Hristinka Koleva (herefter »dommer Koleva«) fik tildelt straffesagen. Uden en drøftelse af de retlige spørgsmål i sagen fastslog dommer Koleva den 27. september 2023, at dommer Hinov havde kompetencen til at behandle sagen i realiteten. Dommer Koleva henviste derfor sagen til behandling hos dommer Hinov.
- 5 Den 3. oktober 2023 traf dommer Hinov en retsafgørelse, hvorefter der skulle afholdes et offentligt retsmøde for at høre parterne – navnlig om spørgsmålet om, hvorvidt princippet om tilfældig tildeling var blevet overholdt. Parterne gav udtryk for, at dommer Koleva havde begået en retlig fejl, med den begrundelse, at en dommer ikke kan henvise en sag til behandling hos en anden dommer. Parterne er af den opfattelse, at sagen skal henvises til rettens administrationschef, som skal gennemføre en ny tilfældig udvælgelse, hvorved sagen tildeles en dommer til behandling.
- 6 Ved afgørelse af 23. november 2023 udtalte dommer Hinov, at den tilfældige udvælgelse var blevet etableret af lovgiver som et princip for organiseringen af retsvæsenet, og at hver domstol var bemyndiget til at kontrollere sin egen kompetence. Han er derfor af den opfattelse, at der er tale om et retsligt spørgsmål (dvs. et spørgsmål, der skal afgøres af retten, herunder i appelsager) og ikke om et administrativt spørgsmål (dvs. ikke et spørgsmål, der skal afgøres af administrationschefen).
- 7 Efter iværksættelse af appel til prøvelse af denne dommers afgørelser fastslog den kompetente appeldomstol, at det alene var administrationschefen, der var beføjet til at vurdere, om princippet om tilfældig udvælgelse var blev tilsidesat ved den oprindelige tildeling af sagen.
- 8 Ved afgørelse af 22. december 2023 indledte administrationschefen en disciplinærsag mod dommer Koleva og dommer Hinov. Dommer Koleva foreholdes for så vidt angår de faktiske omstændigheder at have undladt at henvise sagen til administrationschefen med henblik på omfordeling (og endvidere ikke at have suspenderet sagen og ikke at have erklæret sig inhabil), mens dommer Hinov foreholdes at have accepteret at behandle en sag, som han ikke er blevet tildelt på korrekt vis i overensstemmelse med kravene i lov om retssystemet. Retligt set klassificeres dommernes adfærd som »en handling, der skader retsvæsenets omdømme og udgør et brud på tjenestepligten«.

Dommerens og hans administrationschefs hovedargumenter

- 9 **Dommer Hinov**, hvis afdeling er den forelæggende ret, som har indgivet anmodningen om præjudiciel afgørelse til EU-Domstolen², er af den opfattelse, at den omstændighed, at præsidenten for byretten i Sofia har pålagt ham et disciplinært ansvar, har tilsidesat hans ret til frit at vurdere sin kompetence til at behandle en straffesag inden for rammerne af hans almindelige beføjelser som dommer. Efter hans opfattelse opstår der i denne forbindelse mindst to væsentlige spørgsmål. Det første spørgsmål går ud på, om den forelæggende ret skal anerkende, at den faktisk ikke har kompetence til at afgøre dette spørgsmål, hvilket ville betyde, at retten accepterer, at alene administrationschefen kan foretage denne vurdering. Det andet spørgsmål går ud på, om de handlinger, som den forelæggende ret hidtil har foretaget med henblik på at vurdere sin egen kompetence, faktisk udgjorde en disciplinær forseelse og derfor en grund til at afstå fra at behandle sagen, eftersom den pågældende dommer ved at foretage retslige handlinger i en bestemt sag bringer retssystemets omdømme i miskredit og ikke kan fortsætte med at behandle sagen.
- 10 Den forelæggende ret har kortfattet redegjort for karakteren og de praktiske konsekvenser af princippet om tilfældig udvælgelse ved tildelingen af sager. Den har påpeget, at den nye ordning blev indført for at begrænse vilkårligheden i forbindelse med tildelingen af sager, som Rettens præsident traditionelt har haft monopol på. Den tilfældige udvælgelse finder sted, når en sag indbringes for retten. Den forekommer i to udgaver. Den tilfældige tildeling kan således ske (i) »automatisk« (ved ligelig elektronisk tildeling i henhold til indbringelsesrækkefølgen) – i dette tilfælde vil en enkelt blandt alle dommerne, i dette tilfælde i byretten i Sofias strafferetlige afdeling, få tildelt sagen. Denne tilgang gælder for rettens første håndtering af en sag. Den tilfældige tildeling kan også tage form af en (ii) »udvælgelse af en bestemt dommer«, dvs. en »manuel tildeling«. Den anden tilgang anvendes hovedsageligt i sager, hvor sagen oprindeligt er blevet tildelt en bestemt dommer, som derefter har henvist sagen til et andet organ (f.eks. til anklagemyndigheden med henblik på at afhjælpe en procedurefejl eller til en anden domstol, som dommeren anser for at have kompetence i sagen), og den samme sag derefter returneres til retten. I dette tilfælde bliver sagen tildelt den samme dommer direkte.
- 11 Ifølge den forelæggende ret indeholder den nationale lovgivning imidlertid ingen angivelser om, hvilken person der har kompetencen til at vurdere, om administrationschefen har udøvet sin beføjelse til at overholde princippet om tilfældig udvælgelse på korrekt vis. Konkret går spørgsmålet på, om administrationschefen havde ret til at foretage tildeling af sagen blandt alle dommere efter den første tilgang, eller om han skulle have tildelt den i

² Q.a: Den oprindelige anmodning om præjudiciel afgørelse af 11.1.2024 blev indgivet af dommeren som enkeltperson i hans egenskab af afdelingsformand. Ved kendelse af 15.1.2024, indgivet til EU-Domstolen den 17.1.2024, har den samlede afdeling, dvs. dommeren og de to lægdommere, bekræftet dommerens afgørelse.

overensstemmelse med den anden tilgang, dvs. til en bestemt dommer. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at der kan indtages to holdninger i denne henseende.

- 12 Ifølge den første holdning betyder den omstændighed, at den nationale lovgiver har etableret tilfældig udvælgelse som et princip for organisering af retsplejen, at den tilfældige udvælgelse er et væsentligt element i den retslige procedures lovmæssighed. Derfor gælder der et generelt princip om, at den dommer, som har fået sagen tildelt, har beføjelse til at vurdere sin egen kompetence, herunder spørgsmålet om, hvorvidt princippet om tilfældig udvælgelse er blevet overholdt ved tildelingen af sagen. Ifølge denne holdning gennemføres princippet om tilfældig tildeling i to faser. I den første fase gennemføres det af administrationschefen, som tildeler en bestemt dommer sagen og i denne forbindelse anvender en af de to former efter eget skøn. Dette foregår i en administrativ procedure uden parternes deltagelse. I anden fase foretager den dommer, som sagen er blevet tildelt, en selvstændig vurdering, hvilket sker inden for rammerne af retssagen med alle de hermed forbundne garantier – høring af parterne og de overordnede instansers kontrol.
- 13 Ifølge den anden holdning er kontrollen med overholdelsen af dette princip alene administrationschefens ansvar. Hvis den dommer, som har fået sagen tildelt, er af den opfattelse, at sagen er blevet tildelt vedkommende ved en fejl, skal den pågældende først underrette administrationschefen, som skal vurdere, om der skal foretages en ny tildeling. Denne opfattelse blev repræsenteret af appelretten og administrationschefen ved byretten i Sofia, som har indledt disciplinærsagen mod dommer Hinov og dommer Koleva. **Administrationschefen** mener, at han alene har kompetence til at foretage denne vurdering, og at dommer Koleva derfor i første omgang burde have henvist sagen til ham med en passende begrundelse, således at han derefter kunne have truffet afgørelse om kompetencen med henblik på en omfordeling. I overensstemmelse hermed burde dommer Hinov efter at have modtaget sagen fra dommer Koleva have videresendt den direkte til administrationschefen, således at denne kunne foretage denne vurdering, i stedet for selv at træffe afgørelse om, hvorvidt han havde kompetence til at behandle sagen uden samtykke fra administrationschefen ved den pågældende domstol.
- 14 Den forelæggende ret har imidlertid betonet, at det for så vidt angår et bestemt aspekt – overholdelsen af princippet om tilfældig udvælgelse – ikke på grundlag af national lovgivning står klart, om administrationschefen indtager en ledende stilling i forhold til dommeren ved vurderingen af dommerens kompetence til at behandle og træffe afgørelse i sagen.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 15 Den forelæggende ret har først henvist til, at hovedsagen vedrører afgørelsen af, om personer, der er anklaget for at deltage i en organiseret kriminel gruppe og for momsunddragelse, er skyldige eller uskyldige. Kendes de skyldige, vil straffen

skulle fastsættes i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor. Eftersom afledt ret finder anvendelse i hovedsagen, finder artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og chartrets artikel 47 også anvendelse. Hovedsagen skal behandles af en domstol, der er uafhængig i EU-rettens forstand.

- 16 Efter den forelæggende rets opfattelse drejer det sig dog her primært om dommerens uafhængighed i forbindelse med udøvelsen af dennes ret til at foretage en vurdering, hvad angår dennes egen kompetence til at behandle en sag (kompetence set ud fra anvendelsen af princippet om tilfældig udvælgelse). Det skal derfor undersøges, om der gøres indgreb i denne uafhængighed, hvis denne vurdering kun kan foretages af administrationschefen for den pågældende domstol, og hvis det pågældende dommerkollegiums opfattelse af, at det selv har en sådan kompetence, af administrationschefen betragtes som en disciplinær forseelse.
- 17 Den forelæggende ret har i denne forbindelse anført, at organiseringen af retsvæsenet efter EU-Domstolens opfattelse ganske vist henhører under national ret, men at denne organisering skal sikre dommernes uafhængighed for at garantere beskyttelsen af retsstatsprincippet som en værdi af afgørende betydning. Dette gælder også for udformningen af forskrifterne for gennemførelsen af disciplinærsager mod dommere.
- 18 Den forelæggende ret har gjort opmærksom på, at EU-Domstolen lægger til grund, at dommerens uafhængighed som sådan gælder i forhold til den lovgivende og den udøvende magt. I den foreliggende sag opstår spørgsmålet om dommerens uafhængighed imidlertid i lyset af dommerens forhold til administrationschefen, og kun vedrørende ét aspekt, nemlig vurderingen af den korrekte anvendelse af princippet om tilfældig udvælgelse, som administrationschefen allerede har foretaget.
- 19 Opmærksomheden skal dog henledes på, at administrationschefen har til opgave at sørge for, at de nødvendige betingelser for retsfuldbyrdelsen er opfyldt, men at han ikke selv er involveret i retsplejen i den pågældende sag. Præsidenten for den pågældende domstol udøver derfor kun udøvende og ikke dømmende beføjelser inden for domstolssystemet, når han udøver sine beføjelser til at tildele sager. Beføjelserne er klart afgrænsede: De retslige beføjelser udøves af dommeren (i relation til den sag, den pågældende behandler), og de udøvende beføjelser udøves af administrationschefen (i relation til den ret, som den pågældende er chef for).
- 20 Desuden udgør rettens uimodtagelighed for påvirkninger udefra ifølge EU-Domstolen et element i rettens uafhængighed. Dette spørgsmål opstår i hovedsagen, for så vidt som en ekstern faktor – administrationschefen – insisterer

på, at kun han i overensstemmelse med princippet om tilfældig udvælgelse kan træffe afgørelse om, hvilken dommer der skal behandle sagen.

- 21 EU-Domstolen har endvidere henvist til, at kravet om uafhængighed forudsætter, at dommeren udøver sit hverv helt uafhængigt uden at stå i afhængighedsforhold til nogen og uden at modtage ordrer eller instrukser fra nogen, og at den pågældende således er beskyttet mod indgreb og pres udefra, der kan bringe [rettens] medlemmers uafhængige bedømmelse i fare og påvirke deres afgørelser.
- 22 I hovedsagen benægtede administrationschefen, at en dommer har mulighed for at foretage en vurdering af sin egen kompetence, eftersom han er af den opfattelse, at han har monopol på [besvarelsen af] dette spørgsmål, og at hans afgørelse er bindende for dommeren. Ifølge den forelæggende ret er der tale om en form for eksternt pres, for så vidt som der er tale om et spørgsmål i sammenhæng med anvendelsen af et retsplejeprincip. Administrationschefen er imidlertid en ekstern person i forhold til denne retspleje.
- 23 Efter den forelæggende rets opfattelse skal den praksis fra EU-Domstolen, som er blevet overført på den foreliggende sag, forstås således, at kravet om dommernes uafhængighed gælder fra det øjeblik, hvor en dommer udpeges til at behandle og træffe afgørelse i en konkret sag. Fra dette øjeblik bliver dommerens uafhængighed en værdi, fra dette øjeblik kan den pågældende ikke længere sættes under pres, når der er tale om de afgørelser, som den pågældende træffer i forbindelse med behandlingen og afgørelsen af denne sag. Dette gælder også for afgørelser vedrørende dommerens egen kompetence.
- 24 I hovedsagen blev dommer Koleva oprindeligt behørigt udpeget af administrationschefen til at behandle hovedsagen. Det synspunkt, at hun fortsat er undergivet hans kontrol uden selv at kunne afgøre spørgsmålet om sin kompetence til at behandle og træffe afgørelse i sagen i overensstemmelse med princippet om tilfældig tildeling, men i stedet må anmode denne om at omfordele sagen, er uacceptabelt. Hvis dommer Kolevas ret til selvstændigt at vurdere sin egen kompetence til at behandle sagen anerkendes, indebærer det nemlig også anerkendelse af hendes ret til selvstændigt at henvise sagen til dommer Hinov, såfremt hun måtte være af den opfattelse, at han skal behandle sagen. Det følger heraf, at det er nødvendigt at anerkende dommer Hinovs ret til ved modtagelsen af sagen selv at vurdere, om han i overensstemmelse med princippet om tilfældig udvælgelse har kompetence til at behandle sagen, herunder retten til at beslutte at høre parterne, før der træffes en afgørelse, uden at overlade denne beslutning til administrationschefen.
- 25 Hvis man derimod tilslutter sig administrationschefens opfattelse, ville dette indebære, at den dommer, der skal behandle og afgøre en bestemt sag, ville være helt afhængig af administrationschefens vilje med hensyn til et bestemt aspekt af sin egen kompetence til at behandle og afgøre sagen uden selv at kunne foretage en sådan vurdering. Ifølge den forelæggende ret resulterer dette i en domstol, der – i præcis denne henseende (vurdering af dens kompetence til at behandle og

afgøre sagen med hensyn til princippet om tilfældig udvælgelse) – er afhængig af administrationschefen.

- 26 Den forelæggende ret har også undersøgt, om disciplinærsagen mod dommer Hinov ikke udgør en risiko for offentlighedens tillid til retsvæsenets funktion og uafhængighed. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at EU-Domstolen er af den opfattelse, at en disciplinærsag mod en dommer ikke må være et middel til at kontrollere indholdet af en retsafgørelse, som dommeren har truffet, og at ordningen med disciplinært ansvar skal være udformet således, at det undgås, at dommeren udsættes for risikoen for at ifalde et disciplinært ansvar alene på grundlag af sin afgørelse.
- 27 Efter den forelæggende rets opfattelse er disse betingelser ikke opfyldt i hovedsagen, for så vidt som disciplinærsagen mod dommer Koleva og dommer Hinov vedrører indholdet af de retsafgørelser, som de har truffet, og som foreligger i skriftlig form. Det egentlige formål er at foreholde dem, at dette indhold ikke er, som det efter administrationschefens mening burde have været. I relation til en disciplinærsag, der vedrørte indholdet af en retsafgørelse har EU-Domstolen fastslået, at disciplinært ansvar kun kan udløses i »helt ekstraordinære tilfælde«. Der er herved tale om »grove og helt uforsvarlige handlemåder hos dommere, der f.eks. består i forsætligt og i ond tro eller ved særligt alvorlig og grov uagtsomhed at tilsidesætte de nationale eller EU-retlige regler, hvis overholdelse de forventes at sikre, eller i vilkårlighed eller retsnægtelse«.
- 28 Den forelæggende ret har konkluderet, at de to dommers beslutning om at vurdere deres egen kompetence til at behandle hovedsagen ikke kan anses for at være en så ekstraordinært alvorlig lovovertrædelse. Der er tale om en omstridt kompetenceudøvelse. Dommerne var af den opfattelse, at en bestemt beføjelse (vurdering af egen kompetence under hensyn til overholdelsen af princippet om tilfældig udvælgelse) kun kunne udøves af dommeren og ikke af administrationschefen. Sidstnævnte mente derimod ikke kun, at han alene havde denne beføjelse, men også, at dommerne havde begået en disciplinær forseelse ved at benægte hans kompetence. Der henvises endvidere til, at de to dommere på behørig vis har begrundet deres retsafgørelser i denne henseende. Administrationschefen forholdt sig imidlertid ikke til denne omstændighed og efterprøvede ikke, om der blot var tale om en fejl i forbindelse med anvendelsen af loven. Han har i stedet anvendt disciplinærsagen til at beskytte sit monopol på besvarelsen af spørgsmålet om behørig anvendelse af princippet om tilfældig tildeling.
- 29 Endelig har den forelæggende ret fremhævet, at kravet om dommernes uafhængighed ikke er et mål i sig selv, men at det tjener parternes ret til forsvar, hvis åbenbare form er retten til at blive hørt. Formålet med dommer Hinovs handling, som udløste hans disciplinære ansvar, var at give parterne mulighed for at give udtryk for deres holdning til, om princippet om tilfældig udvælgelse – ved administrationschefens oprindelige tildeling af sagen og ved henvisningen af sagen fra dommer Koleva til dommer Hinov – var blevet overholdt. Denne tilgang

gav nemlig i virkeligheden parterne et effektivt forsvar i forbindelse med afgørelsen af dette spørgsmål, eftersom deres synspunkter blev taget i betragtning. Hvis dette spørgsmål derimod var blevet overladt til administrationschefens administrative afgørelse, ville han have truffet denne på grundlag af sin personlige vurdering og uden at høre parterne.

- 30 Sammenfattende finder den forelæggende ret, at det i den foreliggende sag må undersøges, om princippet om dommernes uafhængighed, som er et udtryk for retsstatsprincippet, er sikret. Ifølge den forelæggende ret kan effekten af de rettigheder, som borgerne afleder af EU-lovgivningen, kun sikres, hvis de beskyttes af en uafhængig domstol. Og denne uafhængighed bør opstå ved tildelingen af en sag. Fra det tidspunkt må dommeren overtage det fulde ansvar for sin afgørelse. En dommers fejl skal korrigeres af parterne ved appel eller – ex officio – af de højere instanser. Hvis administrationschefen efter tildelingen af en sag kan udøve kontrol over denne, også selv om det kun er vedrørende ét aspekt (i det foreliggende tilfælde overholdelsen af princippet om tilfældig udvælgelse), kan det ikke lægges til grund, at retten er fuldstændig uafhængig.